

[Lone Dybkjær]

hvad man gør frivilligt, skal man nu til at tage penge for. Vi er simpelt hen filosofisk imod at gøre alt til arbejde. Derfor lægger vi meget vægt på, at dette er en ydelse – ikke en overenskomstløn, indslusningsløn eller tilsvarende.

Jeg synes, at selv om Socialdemokratiet ikke er med i det, kunne man glæde os andre med i hvert fald at bruge vores ord og ikke blot sige: Jamen vi mener noget andet. Vi mener ikke noget andet; vi mener det, der står her. Det er en ydelse og ikke en løn.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg har forstået, at fru Pernille Forchhammer har meddelt, at hun forlader Folketinget ved næste valg. Jeg vil så nødig, at hun forlader Folketinget i skuffet tilstand, for vi kunne godt tænke os, at fru Pernille Forchhammer kom tilbage igen. Derfor må jeg sige, at der er nogle faktiske oplysninger, som fru Pernille Forchhammer er nødt til at studere.

Det oprindelige forlig om ungdomsydelse omfattende årgangene 18 og 19 var et forlig, der i henhold til lovbestemmelsen skal revideres pr. 1. januar 1993. Det forlig, der blev aftalt om de 18-19-årige, udløber altså 1. januar 1993. Der er altså ingen forligsbindinger for de 18-19-årige, når vi laver noget med virkning fra 1. april 1993. Det er vi enige om, kan jeg se.

Der er heller ingen forligsbindinger for de 21-, 22-, 23- og 24-årige, for de er overhovedet ikke omfattet af de tidligere aftaler.

Det står også klart, at gældende overenskomst udløber 1. april 1993, hvis den bliver op sagt, og det bliver den. Man bryder altså ikke ind i gældende overenskomst.

Det, der kunne opstå en diskussion om, er forliget mellem KVR og S af 17. maj 1991, hvor vi udvider ordningen til at omfatte de 20-årige. Der kunne der opstå en lang og ulidelig diskussion om, hvorvidt den aftale betød, at der for den ene aldersgruppe kunne være en forligsbinding, der gjaldt i 1993.

Men dér er jeg nødt til at sige, at vi under forhandlingerne fik den forståelse med Socialdemokratiet, at den diskussion skulle vi ikke tage, mod at vi til gengæld sagde, at så diskuterer vi heller ikke, at det er 20 timer og 67 kr. i timen for alle dem, vi udvider med, fra nu af og frem til 1. april 1993. Det var ikke noget, jeg havde tænkt mig at sige fra Folketingets talerstol, men med de antydninger om forligsbrud,

som har været fremme fra Socialdemokratiets side, er jeg nødt til at sige det.

Første næstformand (Torben Lund):

Jeg har 3 talere indtegnet til korte bemærkninger. Derefter vender vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har ikke villet blande mig særlig meget i denne debat, men jeg føler alligevel trang til at sige, at Socialdemokratiet har skuffet os på dette område, fordi vi følte, at vi i fællesskab fik presset regeringen til nogle ting i det andet forlig, som regeringen af ideologiske årsager ikke brød sig særlig meget om. Men jeg må erkende, at det knob lidt mere at få presset Socialdemokratiet på dette område, og derfor måtte vi lave to forlig. Det er ikke noget, der viser den helt store forligsvilje. Man skulle tro, at man var villige til at lægge nogle af fanerne ned, når man tvinger andre til at gøre det. Det var en meget stor skuffelse for os. Men okay, det har vi lært af.

Fru Lone Dybkjær har givet en kurv til et par partiers opspil. For at man ikke skal forsøge at lade opfordringen til dans gå videre, vil jeg gerne sige, at man ikke behøver at henvende sig hos os, for vi vil ikke være med til at ændre disse ting foreløbig.

Vi mener i øvrigt, at det er en udmærket idé. Jeg kan se, at debatten trækker ud, og i disse EF-mødetider begynder nogle af os hen på eftermiddagen at få problemer, så hvis talelysten skulle fortsætte, føler jeg blot trang til at sige, at vi er enige i det forlig, der er indgået. Vi støtter både dette og erhvervszonerne, som vi synes er spændende.

Nu er det sagt, og hvis man ikke når frem til mig i talerrækken inden for rimelig tid, har jeg i alt fald givet den melding.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Fru Lone Dybkjærs sidste indlæg giver anledning til en række spørgsmål, som jeg gerne vil have nærmere belyst.

Disse unge mennesker, de 18-23-årige i første omgang og så de 23-24-årige, er det ikke de samme unge mennesker, vi taler om?